

Бібліотечні вісті

ВИПУСК № 11

ВЕРЕСЕНЬ 2012

День Учителя — історія свята

Щороку 5 жовтня понад як у 100 країнах святкують день учителя. Свято з'явилося в 1994 році як Всесвітній день вчителя (World Teachers 'Day). Це професійне свято всіх вчителів, викладачів і працівників сфери освіти — день, у який відзначається роль і заслуги вчителів у процесі якісної освіти на всіх рівнях.

Історичною передумовою для запровадження Дня вчителя стала Спеціальна міжурядова конференція про статус вчителів (Special Intergovernmental Conference on the Status of Teachers), яка відбулася 5 жовтня 1966 року в Парижі. У результаті представниками ЮНЕСКО і Міжнародної організації праці був підписаний документ «Рекомендації, що стосуються статусу вчителів» (Recommendation concerning the Status of Teachers).

5 жовтня 1994 Всесвітній день учителя відзначався вперше, і з тих пір святкові заходи незмінно проходять 5 жовтня, хоча в деяких країнах це свято відзначається в дні близькі до 5 жовтня. Головне, щоб святкування не співпали з осінніми канікулами в північній півкулі і з весняними канікулами — у південній.

Незмінно в першу неділю жовтня День учителя відзначають в Азербайджані, Білорусі, Казахстані, Киргизстані, Латвії, та Україні.

Росія з 1994 року відзначає День вчителя за всесвітнім календарем — 5 жовтня. Раніше це професійне свято припадало на першу неділю жовтня.

У 2002 році пошта Канади випустила пам'ятну марку на честь Всесвітнього дня вчителя.

У Всесвітній день вчителя ООН пропонує батькам і всім громадянам на хвилину задуматися про те, як змінив їх життя хороший вчитель, пам'ять про якого вони зберегли.

***Дорогі вчителі!
Щиро вітаємо Вас зі святом!***

***До поки сонце світить з висоти,
Щебечуть птахи, зацвітають квіти,
Ми Вам життям бажаєм твердо йти,
І дням наступним від душі радіти!
Хай щастя завжди супроводить Вас,
Людська повага й шана не минають,
А вашу мрію й працю повсякчас
Лиш визнання вінчають!***

З повагою

колектив Наукової бібліотеки

А чи знаєте ви?

Найбільша в світі книга

«Суперкнига» має розмір 1,74 на 3,07 м. і вагу 252,6 кг. Містить 300 сторінок і була опублікована у Денвері, США.

Найбільший словник

Німецький словник, який розпочали укладати Якоб та Вільгельм Грімм 1854 року.

Шовкова газета

Не шовкова сукня, а шовкова газета прославила перуанське місто Уперто Макдональдо в 1915 році. Редакція газети «Орієнте» почала друкувати своє видання на шовку. Газетярі змушені були вдатися до такого дивацтва, бо в місті не було паперу. Шовкова газета мала неабиякий успіх – її відразу ж розкуповували. Кілька таких екземплярів ще й досі зберігаються у колекціонерів.

Найбільша книга у світі

Літопис, висічений на стінах храму в Фівах (Єгипет). Кам'яні сторінки цієї книги мають ширину 40 метрів.

Найменша книга

1 мм дитяча казка «Старий король Шотландії» надрукована в кількості 85 примірників у Шотландії. Сторінки перегортаються за допомогою голки.

Найдорозжечка друкована книга

Біблія Гутенберга надрукована у Німеччині, у 1545 році. Придбана техаським університетом за 2 млн. 400 тис. доларів.

Найбільше продавалися такі книжки

Й. В. Сталін – понад 675 млн. примірників його творів виданих 101 мовою. Агата Крісті – 87 її повістей продані кількістю 500 млн. примірників за 2 млн. 400 тис. доларів.

Літературні премії світу

Дублінська літературна премія

Одна з найбільш престижних літературних премій у світі. Була заснована в 1900 році міською радою Дубліна та американським інвестиційним фондом ІМПАК (ІМРАС). Одним із програмних завдань премії є відродження слави Дубліна як «літературної Мекки». Вручається щорічно за найкращий прозаїчний твір англійською мовою. Розмір премії складає 100 тисяч євро. Дублінська премія вважається не лише однією з найбільших у грошовому вираженні, але й найбільш демократичною у світі, оскільки претендувати на неї може письменник будь-якої національності з будь-якої країни, будь-якого віку. Єдиним обмеженням є обов'язкова публікація книги англійською. Якщо книгу з самого початку видано іншою мовою, 25 % премії отримує її перекладач. Твори висувуються на присудження премії громадськими бібліотеками світу за результатами опитування читачів. Міжнародне журі обирає із загальної кількості «короткий список» — декілька найбільш гідних, серед яких лише один стає переможцем. До складу журі входить російський письменник Анатолій Кудрявицький.

У 2011 році лауреатом премії став Колум МакКанн з Ірландії за роботу «Нехай крутиться неймовірний світ».

Премія Х'юго (Г'юго)

Літературна премія в галузі наукової фантастики, заснована в 1953 році. Названа на честь Гернсбека Х'юго — засновника першого науково-фантастичного журналу «Захоплюючі історії». Премія присуджується щорічно за найкращі твори в жанрі фантастики та фентезі, опубліковані англійською мовою в попередньому році. Номінанти та переможці обираються за результатами голосування зареєстрованих учасників Всесвітнього конвенту любителів фантастики WorldCon (тому премію вважають «читацькою»). Лауреатам вручається статуетка, яка зображує злітаючу ракету.

У 2010 році у номінації «Кращий роман» перемогли відразу дві книги - «Зоряна дівчинка» Паоло Бачигалупі й «The City and the City» Чайни М'евіля. За обидва твори було віддано однакову кількість голосів, що за багатолітню історію премії відбувається лише втретє. Серед інших лауреатів «Х'юго» Чарльз Стросс із кращою новелою «Palimpsest», Уїлд Макінтош із оповіданням «Bridesicle», Натан Паркер з кращим повнометражним сценарієм «Moon» та інші автори. Всього було присуджено премії в 15 номінаціях, у тому числі за кращий комікс і кращий сценарій короткометражного фільму. Спеціальний приз «Кращий новий автор» дістався американській письменниці Шенан Макгвайр.

Премія принца Астурійського

Престижна іспанська літературна премія вручається не за конкретний твір, а за загальний внесок у літературу. Ця премія - найпрестижніша в іспаномовному світі, її навіть називають «іспанською Нобелівською премією». За традицією, вона вручається спадкоємцем іспанського престолу. Премія принца Астурійського присуджується у номінаціях: культура, наука, техніка, спорт, суспільна діяльність. Лауреатові премії принца Астурійського, яка вручається в адміністративному центрі Астурії Ов'єдо, крім відповідних грамот і зробленої за особливим замовленням художником Жоаном Міро статуетки, вручається грошова премія в розмірі 50 тисяч євро. Раніше її лауреатами стали: Нобелівський лауреат німець Гюнтер Грасс, також Нобелівський лауреат іспанець Каміло Хосе Села, перуанський письменник Варгас Льяоса та інші видатні представники світової літератури.

Збір літератури проводиться у всіх відділах бібліотеки як у надрукованому вигляді, так і на електронних носіях.

Дякуємо за розуміння та участь в акції.

Дирекція бібліотеки

30 вересня в читальному залі № 1 відбулась літературно-музична композиція «Бібліотека – складова молодіжного соціокультурного середовища», присвячена Всеукраїнському дню бібліотек. На свято були запрошені всі працівники бібліотеки: відділ обслуговування читачів й читальних залів, обробки та комплектування літератури, інформаційно-бібліографічний відділ.

Привітали гостей свята студенти природничо-географічного факультету. Теплі слова пролунали з вуст ведучих Флоріної Тетяни та Саханди Івана. Вірші, присвячені бібліотекарям, декламували Терновська Вікторія (11 гр.), Грицкова Яна (12 гр.), Куземко Нікіта (11 гр.) Чарівну пісню «Лише у нас на Україні» виконала Ключник Ольга (22 гр.). Особливо зворушливими здались авторські вірші Султанової Вікторії (45 гр.) та Василенко Ольги (22 гр.), присвячені клопіткій праці бібліотекарів. Хочеться подякувати за допомогу в організації свята заступнику декана з виховної роботи Васильцовій Ірині Василівні та студентці 43 групи Кучер Альоні.

Цей світ пронизаний журбою,
Жорстокість лиш панує в ній,
Щоб нам відволіктись з тобою
Потрібна мудрість в світі цім.
І де ж знайти її? Я знаю –
У книзі віднайдеш любов,
У ній вся істина, вважаю
Вона відродить світ цей знов.
Але щоб книги не згубити,
Щоби читали їх усі,
Для цього призвані служити
Бібліотекарі ось ці.
Вони сумлінно на сторожі
Стоять й доносять до всіх нас
Оті рядки, що такі схожі
На істину, добробут в світлий час.
Вони, немов ті берегині
Плекають книги, мов дитя,
Бо ж книги – це для них святині
І їм писвячене життя.
І у тім храмі, що зовється
Бібліотекою у нас,
Не тільки мудрість віднайдеться,
А й щира усмішка для вас.
Тож зараз всіх вас закликаю
Подякувати людям цим,
А особисто я бажаю
Прожити безліч білих зим.
І титул той – бібліотекар
Через великий часу плин,
Звучатиме, немов аптекар,
Але в душі. Гордітесь ним!

Султанова Вікторія
45 група ПГФ

По закінченню заходу всі присутні ще раз переконалися, що професія бібліотекаря зовсім не проста але дуже важлива. Бібліотекарі навчають студентів-читачів культури споживання інформації, навичок її аналітичного відбору, виступають консультантами, провідниками в морі книг. Вони намагаються стимулювати інтерес і любов молоді до читання, розкрити можливості в пізнанні себе та оточуючого світу, допомогти студентові включити книгу в контекст реального життя, розвинути естетичний смак.

Тож хочеться побажати всім працівникам бібліотеки міцного здоров'я, безмежного щастя та вміння й надалі своєю мудрістю прищеплювати любов до книги!

Ранковий промінь. Сонце не згаса,
Туман тихесенько стелиться до долу.
Уже і осінь, ось уже й вона,
Швиденько час іде, ось так нівроку,
Проте цей день для когось свято з свят
Святковий настрій, одяг і помалу
Йде на роботу у цей ранній час
Бібліотекар – тиха це людина.
І залишивши в дома всі турботи,
І заховавши десь далеко сум
Відкривши двері – входить на роботу.
А там чекає безліч гарнітур
І кожна книга десь замінить сум,
Десь радість заховає у подолі
Комусь не вистачить ось стільки дум
Щоб залишити в книзі ці тривоги.
Отож, щоб сліз не було на очах,
Ми хочемо побажати
Щоб жили довгі всі роки
І весело було у хаті
Що хліб сторицею стелився
Не знали горя й бід
Ми побажаєм вам усім
Десятки довгих і щасливих літ.

Василенко Ольга
22 група ПГФ

РУДЬ І.Г. Бібліотекар читального залу №1

Івана Купайла (Купала)

Івана Купала (Купайла) — традиційне свято, яке відзначається в Україні, Білорусі, Польщі, Латвії, Литві, Естонії та Росії в ніч на 7 липня, тобто 24 червня за старим стилем.

Співпадає із церковним святом народження Різдва Івана Хрестителя, яке святкується церквою 7 липня. Внаслідок злиття християнських і язичницьких традицій й утворилося свято Івана Купала.

Це свято припадає на день літнього сонцестояння, тому символізує народження літнього сонця – Купала, і тим самим завершує панування весняного сонця – Ярила. В цей час небесне світило перебуває у куполі – найвищій небесній точці, тому дні тоді найдовші, а ночі – найкоротші.

Головні атрибути свята – Купало й Марена, які уособлюють чоловіче (сонячне) і жіноче (водяне) божества. Ці дві дійові особи обираються, відповідно, хлопцями й дівчатами або виготовляються як опудала.

Основним стрижнем, довкола якого відбуваються дієства, є купальський вогонь.

У надвечір'я дівчата гадають на судженого – кидають у воду свої вінки, а хлопці повинні їх дістати. Вінок – це символ щастя та одруження.

Чий вінок хлопець дістане, того й дівчина повинна поцілувати і мусить бути з ним у парі на це свято (як правило, вибір зарання узгоджують).

Якщо дівчата примушують хлопців (вогонь) зайти за вінком у свою стихію (воду), то після запалення вогню при заході сонця хлопці перестрибують через вогонь спочатку самі, показуючи свою спритність, а потім, як стихне полум'я, у парі з тими дівчатами, вінки яких дістали.

Існують прикмети пов'язані з цим: якщо парубок найвище стрибнув – буде гарний урожай у його родині, вскочить у полум'я – чекай біди. Коли ж вдало перестрибнуть багаття юнак з дівчиною – вони неодмінно одружаться і проживуть у злагоді все життя.

Петра і Павла

12 липня — день пам'яті апостолів Петра і Павла. Святий Петро (до хрещення — Симон) — брат апостола Андрія Первозванного. Спочатку він жив звичайним життям, разом із братом рибалив. Але настав день, коли Андрій Первозваний, який першим почув заклик Ісуса Христа, привів до Сина Божого і Петра. І Петро став одним з перших дванадцятьох апостолів Господа. Під час своїх мандрів Ісус якось запитав учнів, за кого люди його визнають і за кого визнають його учні. Відповіді були різні, але жодна з них не була близькою до істини. І лише учень Петро сказав: «Ти — Христос, Син Бога живого». Христос сказав у відповідь: «Блаженний ти, Симоне, бо не тіло і кров тобі оце виявили, але мій небесний Отець».

Саме йому Ісус Христос по закінченні Таємної вечері напроочив, що Петро зречеться тричі Господа ще до того, як заспівають півні. Так і сталося, як сказав Син Божий: Ісуса Христа схопили, а Петра, який назирці пішов слідом, упізнали люди. Він тричі зрікся Господа, та ще й заприсягся, що не знає Ісуса. Ці три страшні зречення були «анульовані» лише після вознесіння Ісуса Христа, який наділив Петра пастирською владою. Від цього моменту й почалася проповідницька діяльність Петра в країнах Сходу.

На відміну від апостола Петра, святий Павло не був знайомий із Ісусом Христом за життя й не був у числі його перших дванадцятьох апостолів. За походженням він був із багатого римського роду, заробляв на життя тим, що виготовляв намети. Павло спочатку ненавидів перших християн, оскільки був відданий іудейській вірі, навіть брав участь в арештах християн у Єрусалимі та побитті первомученика Стефана. Одного разу він відправився в Дамаск з метою переслідування християн, але дорогою побачив чудесне світло з неба, від якого впав на землю й осліп. До того ж, за церковними переказами, тієї ж миті він почув голос з неба, який докоряв йому переслідуваннями Бога. Це був вирішальний момент у житті Павла. Зір йому повернув своїми молитвами християнин Ананія, і Павло прийняв хрещення та почав проповідувати християнство в Аравії, Дамаску й ін. Багато чудесних звіщень подарував він невірним язичникам, його навіть почали вважати богом і хотіли принести йому жертву.

Бібліотечні вісті

Інформаційний вісник
Наукової бібліотеки Уманського державного
педагогічного університету
імені Павла Тичини

Адреса: вул. Садова 2, м.Умань

Над номером працювали:
Редактор: Григоренко Т. В.
Редколегія: Усатюк О. А., Рудь І. Г.
Дизайн та верстка: Найчук Т. М.